

ΕΡΙΡΗΑΝΙΝΣ

ράτα, ex αὐατρέψασαίχουσι τὸν λίθον τῷ τῳ· εἰσὶ δὲ
 onyches e- καὶ ἄλλοι ὀνυχίται ὁμωνύμως καλούμενοι, οἱ
 nim proci πινδο κερῶ τοῖς μελιχρόω εἰσὶ πῖρα πλήσιοι.
 la facta le πινες δὲ φασιν αὐτῶν ὅτι ὕδαται * ἀταί-
 gitus. κίου πεπῆχθαι. Ὀνυχίτας δὲ αὐτοὺς λέγου-
 σι φυσιολογικῶς, ἐπεὶ ὁ ὀνυξ τῷ ἁσείωρ αὐ-
 τσυνθῆα δρῶν μαρμάρεω ὅτι τσυνεθλαζόμεθ, σὺν
 ζόμεθ, τῇ τῷ αἵματι ἰδέα. ἄλλοι δὲ που τὸν
 νεὶ ὁμοίαν λίθον τῷ μαρμάρεον ἀπὸ τοῦ δοκιμῆς, ψου-
 ζόμεθ. δωνύμως ὀνυχίτῳ καλεῖται τὸ δῖα τὸ καθαρόν
 τὸ δῖα τὸ ἀ- εὐλοκότητῳ.
 καὶ βες εὐ-
 λεότηης.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΔΑΜΑΝΤΟΣ ΛΙ-
 θου, ὃν καὶ αὐτὸν ἐφόρει ὁ ἀρχιερεὺς
 τοῖς γνῶντ' εἰσὶν ὁρχόμεθ εἰς
 τὰ ἅγια τῷ ἁγίωρ.

Ὁ λίθος ὁ ἀδάμας ἐμφορῆς ὅτι καὶ τῷ
 χοιανὸν τοῖς ἀέρι τῷ τῳ δὲ ἐφόρει ὁ ἀρ-
 χιερεὺς ὅτε εἰσῆρχετο εἰς τὸ ἅγια τῷ ἁγίωρ.
 τοῖς δὲ τοῦ γνῶντ' εἰσῆρχετο: τῇ ἐορτῇ τοῦ
 πάχα, εὐ πρὸς τῆς, καὶ εὐ σκλωσπηγί-
 ας. ὡς δὲ λέμεθ ὑπὸ τοῦ σῴθους τοῦ ἀρχιε-
 ρέως